

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Cur Baptismus non remoueat prauas animi propensiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 3. *Cur Baptismus non remoueat prauas animi propensio-
nes.*

a Rom. 9. 20.

b c. 11. 34.

c. Ne terram
scelerumur.

3. de Trinit.
c. 4.

3. p. 69.
a. 3.

2.
ut Christo
similis si-
mus.

c Rom. 8. 11.
17.

Rom. 7.

ALIA est dubitatio, quæ non minorem quam proxima adfert anxietatem, premitque alios, curiosos potius quam humiles, gra- uiter ferentes, quod Baptismus non auferat à baptizato alias pœ- nas, & affectus, seu passiones ab originis peccato promanantes, sic- ut auferat pœnas, de quibus supra diximus. Cum præcipue eius generis sint hæ propensiones, vt quemadmodum effectus fuerunt peccati, ita ad peccatum impellant, ob carnis aduersus Spiritum rebellionem. Sed his re- spondere possumus, cum Sancto Apostolo. a *O homo, tu quis es, vt ratio- nem à Deo exigas, dicasque: quid me fecisti sic?* b *quis enim cognouit sensum Domini, aut quis Consiliarius eius fuit?* potuisset sanè Saluator noster effice- re; vt in aqua baptismi passiones suffocarentur, sicut ipsa peccata moriun- tur; & vt ipsa caro renouata prodiret, quemadmodum Spiritus verè pro- dit renouatus: eius enim redemptio copiosa satis, & ad id efficax erat. Sed voluit hunc fauorem ad futuram vitam differre. si enim illum in hac vita tribuisset, multi homines (ait Sanctus Augustinus) baptismum acce- pissent potius, vt his corporis fauoribus gauderent, quam vt conseque- rentur spirituales; potiusque proprii commodi causa, illum quæsiuissent, quam sui creatoris obsequij. nec ita innotuisset fidei puritas & præstantia, quæ, non visis externis effectibus, confitetur internos.

Prætercà (vt Sanctus Thomas ait) satis honorificum est seruo, quod sit Domino suo similis; & discipulo, quod suum imiterur Magistrum. Cum ergo **CHRISTVS** Dominus Noster, & Magister nostri cau- sa carnem assumens, acceperit animam gratiâ & sapientiâ plenam; cor- pus verò mortale & paribile, donec dies peruenit suæ resurrectionis, quam ingentibus suæ passionis laboribus fuit promeritus: Equum erat, vt Christiani, cum per Baptismum ei incorporantur, nasceren- tur quoad animam fide & gratia renouati, cum omni perfectione, quam Christiani status exposcit, ad explenda scilicet omnia, ad quæ ille obligat: corpore tamen mortali & paribili, sicut ante baptismum, remanente; vt per exercitationem patientiæ, gloriæ coronam assequen- rentur; & suo tempore etiam resurrectionem eiusdem corporis glori- ficati, quemadmodum fuit ipsius Magistri, iuxrà illud Apostoli: *c qui suscitauit IESVM CHRISTVM à mortuis, uiuificabit & mortalia corpora uestra; erimusque hæredes Dei, cohæredes autem Christi: sitam en com- patimur, vt & glorificemur.* Et quamuis vere passiones ad peccandum impellant;

impellant, per gratiam tamen dei, ipsa (vnde ait Apostolus) peccatum aut culpa non sunt: nec propter eas aliqua poena digni efficiuntur, potius praebent occasionem, coronam nostram augendi; & ut gratia divina, redemptionisque Salvatoris nostri efficacius, quae per Sacramenta applicatur, magis emineat. Nec admodum feliciter primis nostris parentibus cessit quies illa, qua, ob originalem iniustitiam, sine pugna & conflictu passionum gaudebant: ut eorum filijs expediret, statim per baptismum similem pacem restitui: sed magis est re ipsorum erat, horum domesticorum hostium pugnam experiri; qua se magis in humilitate continentibus, & frequentibus orationibus ad DEVM recurrentes, externis hostibus, qui sunt Demones, animae suae portam occluderent: siquidem illi ob superbiam suam, quia in pace & quiete vivebant, ab hostibus sunt superati. Nobiscum loquitur (ait Cassianus) quod Moyses dixit populo suo: *DEVS magnus & terribilis, ipse consummet nationes has in conspectu tuo paulatim atque per partes: non poteris eas delere pariter: ne forte multiplicentur contra te bestiae terrae.* DEVS enim est, qui per gratiam Sacramentorum sit nobis opem laturus, ad appetitiones sensuum, carnisque propensiones omnes euincendas. Noluit tamen, ut vno quasi ictu per baptismum omnes deleantur: quia forte alia insurgerent infensiora vitia superbiae; & quae otiositas gignit in eo, qui aliquos inimicos, a quibus impugnetur, non habet.

DENIQUE multo magis eminet gratia Salvatoris in auxilijs, quae largitur ad prodigiosam illam coniunctionem & cohabitationem obtinendam, quam praedixit Isaias, *et habitabit lupus cum agno: & pardus cum haedo accubabit vitulus & leo & ovis simul morabuntur; nec tamen eis nocebunt.* Ferae enim passionum, quas caro profert, non nocent spiritui. nam potius in medio earum manet tanquam ovis mansueta, agnus innocens, & vitulus siue bos Deo obediens, dum eius iugum tollit super se. quamuis enim haec ferae rugiant, insurgant, eumque dentibus & unguibus furiosarum tentationum aggrediantur: Ille tamen virtute gratiae, quam hoc Sacramentum illi communicat, omnibus resistit: & reliqua sacramenta ad victoriam referendam potenter adiuuant. Nec permisisset CHRISTVS Dominus Noster, (ut inferius dicetur) tales tentationes insurgere, aut eas feras in baptizatis permanere; nisi statuisset sufficientissima auxilia eis dare, ut vincere eas possent: maiusque lucrum ex felici pugna acciperent, quam optata ab ipsis pace fuissent habituri.

(:)

Trident.
Sess. 5. De-
creto de pec-
cat. et 7. c. 5.
Passionum
vitias.

Collat. 5.
c. 14.
d. Deut. 7. 22

Otium viti-
orum semes

c. Isai. 11. 6.

Spiritus pas-
sionibus su-
perior.